

SPECIAL TREKTOCHT KASTELN VAN DE LOIRE

IN DIT NUMMER:

HET GEBIED	1
DAG 1	3
DAG 2	4
DAG 3	5
DAG 4	6
DAG 5	7
DAG 6	8
DAG 7	9
DAG 8	10

INTERESSANTE INFORMATIE:

- Wil je de agenda 2010 weten: kijk op onze site: www.paardrijvakantie.com.
- Nieuw: foto's van deze trektocht op onze site. Op de laatste pagina van deze horsemail staat een link naar deze onze fotopagina.

HET GEBIED

De Loire vallei is een groot gebied: het betreft globaal een gebied van circa 250 km lang beginnend ten oosten van Orléans tot aan Nantes toe. Het bestaat tevens de rivieren de Loir en



de Sarthe welke iets noordelijker zijn gelegen. Het gebied staat bekend om zijn vele eeuwenoude kastelen en is ingeschreven als wereld erfgoed bij de Unesco. Er zijn enerzijds mooie (middeleeuwse) burchten en anderzijds somptueuze paleisachtige landgoederen waar de weelde zijn weerga niet kent). Hiernaast zijn natuurlijk de Loire wijnen wereld bekend. Sinds de 2e eeuw wordt hier al aan wijnbouw gedaan. Vorig jaar hebben wij het



wijnfeest in Tours bezocht, dan ineens besef je de enorme variëteit en dikwijls ook kwaliteit van de Loire wijnen.

De trektocht besloeg een kleine 200 kilometer en vormde min of meer een cirkel ten zuiden van Blois en ten oosten van Tours.

Het landschap

Het landschap wordt natuurlijk door de Loire gedomineerd, maar de kastelen liggen geheel verspreid en niet per sé aan de Loire zelf. Het is plat met hier en daar wat beboste glooiingen (heuvels). De hoogte verschillen bedragen nooit meer dan ca 50 meter, de middeleeuwse vestingstadjes hebben daar natuurlijk gebruik van gemaakt. Er zijn afwisselend wijnbouwgebieden (vooral op de hellingen rond de rivieren) en veel grote bossen (vooral in de Sologne, het oostelijke deel) welke vooral voor de jacht gebruikt worden (er zijn zo'n 1.400.000 jagers in Frankrijk). De grondslag is klei met een flinke laag zand erop, ideaal voor de paarden. Er zijn paden met steenslag, maar die zijn zo breed dat de brede bermnen zeer geschikt zijn om paard te rijden. De echte bospaden kennen één probleem: na regenval kan het erg blubberig worden doordat het water slechts mondjesmaat door de onderlaag van klei wordt afgevoerd. Wij vonden het om paard te rijden (en te mensen) een goed terrein met hele mooie vooral brede paden waar het goed toeven is voor ruiters die eens van een goede galop houden.

Cultuur

Een bezoek aan het Loire gebied wordt natuurlijk ook ingegeven door interesse in de historie, de architectuur, en liefde voor tuinen.

Veel kastelen dateren uit de 16e tot en met de 18e eeuw. Er zijn mooie voorbeelden van de Renaissance (Griekse - Romeinse) architectuur sterk beïnvloed door de Italianen, welke debuteerde in Blois en Amboise, gelegen in de regio waar wij waren. Eind 15e en in de 16e eeuw woonden de koningen van Frankrijk in dit gebied en hebben er dan ook een zéér grote stempel gedrukt. Een somptueus voorbeeld is het jachtslot van Chambord (hierover later).

De paarden

Mee gingen Mocca, Cappuccino, Lobke, Mira en Loupiote. Shis, de paint horse was reserve paard maar hoefde niet ingezet te worden. Alle paarden zijn vooraf getraind door regelmatig ritten te maken van ca 2,5 uur, een tweedaagse trektocht en de drafmolen. Aangezien het terrein overwegend plat was, was het voor onze paarden een 'eitje' en kwamen ze conditie technisch gezien niets tekort. Natuurlijk moest de galop iets opgebouwd worden omdat wij hier langere



stukken konden galopperen dan bij ons. Ook het weer (relatief warm na een koude winter) en de wintervacht (slechts voor de helft verdwenen) eisten hun tol: vooral Loupiote en Lobke moesten in het begin wel behoorlijk zweten.

Het weer

Ronduit goed! Geen enkele druppel regen, elke dag mooi weer, de eerste drie dagen een frisse wind. De laatste dagen volop zon en (relatief) warm in de bossen (zo'n 20 tot 22 graden).



De tocht

De trektocht duurde 7 dagen netto rijden met wisselende afstanden van gemiddeld 25 à 30 kilometer per dag. Deze dagafstanden zijn bewust niet te hoog gegrepen om nog wat tijd te hebben kastelen te bezoeken en tijd te hebben om de dorpen te bekijken, een kop koffie en een aperitief te drinken.

De bagage

Dagelijks vervoerden we per auto de bagage van etappe naar etappe. De paarden hoefden alleen de picknick, extra drinken,

EHBO kit voor paard en mens, touwen, en hoefgereedschap mee te dragen.

Gezondheid paarden, blessures en hoefbeslag.

Gedurende de zeven dagen rijden hebben wij geen enkel probleem ondervonden: géén blessures, géén drukkingen en géén hoefbeslagproblemen. Het hoefbeslag was voorbereid met wolfram en daarbij nog een las



over de ijzers (voorzijde en de takken) voor de paarden die gevoelig voor slijtage zijn. Dit werkt perfect en de lascursus die ik bij de smid heb gevolgd is dus geslaagd!

DAG 1, HET VERTREK



De paarden hebben wij per trailers vervoerd naar een manegebedrijf.

Het vertrekpunt ligt zo'n 200 km ten noorden van Blond en 200 kilometer ten zuiden van Parijs. De route er naar toe is afwisselend, landelijk en mooi en uitsluitend zeer rustige binnenwegen. De paarden waren dan ook erg te-

vreden over de gekozen route. De eerste nacht konden wij overnachten bij het manegebedrijf.

Een recentelijk opgeknapt oud huisje, schoon, een slaapzaal (z  r goede bedden!) en een keuken. Erica verzorgde de eerste maaltijd en zoals de hele week vergezeld door een mooie Loire wijn, een rode Domaine de Cheverny, toepasselijk daar we verbleven in Cheverny.



De paarden stonden op een grote paddock met vooral zand maar goed hooi en lekkere meegenomen muesli. Opvallend was dat de natuur iets achter loopt bij die in de Limousin.

DAG 2, ETAPPE NAAR CHAUMONT SUR LOIRE, 32 KM

De eerste keer vertrekken kost altijd tijd. Zit alles goed vast, niets vergeten, rammelt de lunch niet te veel etc. Om 11 uur vertrokken we. Vandaag hoofdzakelijk open landschap. Opvallend was de witte steensoort die hier voor de huizenbouw wordt (werd) gebruikt. Dat geeft gelijk een vrolijke indruk. De landelijke architectuur is anders. Opvallend is de enorme tegenstelling 'land- en wijnbouwarbeiderswoningen' en de riante landhuizen en buitens van de welgestelde mensen. Deze laatsten, dat kun je zien, hebben nog wel eens moeite hun bezittingen te onderhouden en te behouden.



Regelmatig kom je van die hele mooie huizen tegen in deplorabele toestand. Maar ja ze zijn ook zo groot dat je je afvraagt hoe het vandaag de dag in hemelsnaam mogelijk is om van die buitens te bewonen (stookkosten, onderhoud, personeel). Van de lekkere picknick genoten wij met volle teugen: een heerlijke pasta salade, vers brood met diverse lekkernijen erop en een lekker wijn voor het kasteel Fougères sur Bievre. Het is een mager gedecoreerd kasteel, maar toch zeer de moeite waard, met name door de imposante dakconstructie die aan bezoekers ten toon wordt gesteld.

Mooie paden, het een en ander aan reliëf en



riviertjes in het landschap. De eerste wijngaarden gezien. Tegen een uur of zes was het zo de eerste dag ook wel weer genoeg. Wij kwamen aan in Chamont sur Loire. Een dorp dat gedomineerd wordt door een zeer groot middeleeuws kasteel. Het dorp ligt zo'n veertig meter lager direct aan de Loire waar wij een chambre d'hôtes hadden. Zéér ruim en smaakvol ingericht. Hele leuke gastheer en vrouw en de volgende ochtend een super verzorgd ontbijt met meerdere overheerlijke bijzondere zelfgemaakte jamsoorten. De paarden sliepen boven het kasteel bij een instituut voor kinderen met paarden. Een kale paddock, hooi wat ze niet lusten Wij voelden ons schuldig, onze trouwe viervoeters verwenden wij dan ook met lekkere brokken. Van het diner genoten wij in het naburige restaurant.



DAG 3 ETAPPE NAAR PONTLEVOY, 23 KM

Voor het ontbijt de paarden gevoerd en na het heerlijke ontbijt klaar om weer te vertrekken. Vrijwel direct de bossen in.



Duidelijk privé jachtterreinen, vaak omheind, brede paden, mooie natuur, vennetjes, struikgewassen. Een prachtig spel van hazen gezien en meerdere reeën. Om het kasteel in Chaumont te zien is deze dag korter zodat we om ongeveer half vier bij ons overnachtingsadres aankwamen.

De boerderij van een zeer groot landhuis. Wij kregen mooie ruime kamers en de paarden een mooie weide met twee shetlanders. Onze paarden verdedigden hun brokken: Cappuccino (als enige ruïn!) joeg de shetten constant weg zodat ze het op een gegeven moment maar opgaven.



Het bezoek aan het kasteel was indrukwekkend. Een in perfecte staat verkerend kasteel uit de 15e eeuw (fundamenten uit de 10e eeuw), dit mede dankzij een 'suikerprinses' genaamd Say. Zij had het geld van het familie imperium (suikerplantages) en hij de titel Prince de Broglie. Er werd een zeer flamboyante levensstijl gehanteerd met grote feesten en bekende mondaine gasten waaronder veel kunstenaars. Op een gegeven moment was er 2.500 hectares land. Alles is door hen tot in de puntjes gerestaureerd en ingericht, er zijn mooie stallen te zien met een zeer bijzonder longeergebouw en een park dat zijn weerga niet kent. Na 65 jaar ging de familie geruïneerd naar Parijs en de staat kocht het kasteel. Alles is opengesteld.



's Avonds serveerde onze gastvrouw een copieus diner met o.a. twee soorten lasagne en drie desserts! Een beetje veel van het goede, maar lekker en gezellig. Er was ook nog een paardenbuurvrouw als gast uitgenodigd, interessant.

DAG 4 ETAPPE NAAR MONTRICHARD/GUÉ-PÉAN, 28 KM



Veel variatie deze dag. Door veel bos kwamen wij aan in Montrichard boven het stadje bij een Donjon.

De trap naar beneden was in die tijd duidelijk niet voor paarden gemaakt zodat we een andere weg naar beneden moesten vinden, een beetje kruip door sluip door kwamen wij beneden in het stadje. We hadden moeite om een goed aanbindplaats te vinden en liepen vele straten door om uiteindelijk op een parkeerplaats de paarden aan te binden en bij restaurant 'le Cheval Blanc' te lunchen. Lekker, snel en gezellig! Op pad, de aangegeven route op onze kaart klopte niet zodat we tussen al die straatjes een uitweg moesten vinden (eigenlijk moesten we weer naar boven de stad, maar daar liep het pad niet door). Na veel zoeken weer een route gevonden, heel erg leuk, tussen huizen door al zo'n dertig meter hoger gelegen, een 1 meter breed pad dat doodliep. Rechtsomkeer, vlakbij weer de gemarkeerde route gevonden, na 100 meter een vrouw die blauw aanliep van angst dat we daar door wilden! Instortingsgevaar!!! Na honderden jaren stenen uit de rotsen halen bleken er zoveel instortingen te zijn van de grotten dat het levensgevaarlijk was het pad te volgen, je kon naar beneden storten! Goed weer rechtsomkeer, dit leek ons echt een pad

voor Amerikaanse advocaten om bij die Franse Gemeente een claim in te dienen. Wij zijn iets nuchterder en gingen gewoon verder, wel een beetje dom dat het gemarkeerde pad niet was afgesloten. De weggetjes bleven nog even zo tussen huizen door, verschrikkelijk smalle weggetjes, op en af, soms over trappen. De paarden werden er niet heet of koud van. Na anderhalf uur avonturieren schoot het ineens goed op en kwamen wij door velden, bossen en romantische dorpjes eind van de middag bij château Gué-Péan aan. Prachtig gelegen aan een klein riviertje in het bos. Stokoud en gemoderniseerd in de 18e eeuw. Een bijzonder dak van leisteen op een toren (hoedvormig, à l'impérial geheten). Alle bijgebouwen (stallen etc.) waren verhuurd aan een manegebedrijf. Héél mooi, maar een grote puinhoop, er was duidelijk geen geld om de boel in stand te houden, en de zeer aardige eigenaar was zich helemaal aan het rotwerken in die puinhoop. Heel erg jammer. De paarden stonden in een wei-
de direct voor het kasteel, op stand dus!



Wij sliepen in een Engelse B&B: heel mooi opgeknapt, mooie en sfeervolle kamers, maar de gastheer en gastvrouw hadden duidelijk niet de Franse wijze van ontvangst (open en hartelijk) overgenomen. Met Britse koelheid werd het (zeer goede) diner geserveerd. Wij hadden veel plezier.



DAG 5 ETAPPE NAAR CHÉMERY, 23 KM

De paarden hadden het naar hun zin in de weide bij het kasteel, het leek net of ze dachten 'laat ons hier nog maar een dag staan'. Mira die altijd naar me toekomt, had nu klaarblijkelijk geen zin of wilde een spelletje spelen!



Een mooie route vandaag weer coulisselandschap, duidelijk armere grond, rommeligere boerderijen, minder welvaart, mooie paden en voortreffelijk weer. Je ziet dat de boeren varkens hebben gefokt (vervallen gebouwen) en nu met akkerbouw bezig zijn. Picknick aan de rand van het bos een heerlijk moment van ontspanning. De paarden hebben even tijd om te grazen en te rusten. We kwamen langs een dorp met 'rotswoningen', in feite caves (kelders) voor de wijnhandel en champignon-



teelt in de achtertuin van de huizen. Ach toch wel leuk zo'n privé grot. Heerlijke galopperpaden.

Vannacht slapen we in een kasteel, uit de 15e eeuw, van compleet verval behouden door de huidige eigenaar die het sinds 1982 aan het restaureren is. Alles was er: een ophaalbrug, een geheime uitgang, een ridderzaal een toren. Bewonderenswaardig en te prijzen. Sfeervol, origineel, leuk ingericht, eten bij een immens haardvuur. Eén kamer was wel 60 m²! Maar wanneer dit ooit afkomt? Het leek ons daar 's winters koud in die metershoge ruimten met kieren en wind. De paarden stonden in een goede weide.



DAG 6 ETAPPE NAAR COURMEMIN, 26 KM



Een dag door grote bossen met brede paden zonder dat je iemand tegen komt. Leuke dorpjes. En er ontbrak een héél klein stukje kaart, geen probleem want net daar loopt een gemarkeerde route.

Laat nou net daar

die markering gewoon helemaal niet te kloppen! Ja, dat kost je dan drie kwartier. In de middag in een park van Mur de Sologne onze lunch gegeten en daarna naar een café heerlijke koffie gedronken. De paarden genoten van hun rust aan een vijver in het plantsoen. Langs veel water (grote vennen met riet) gekomen, dun bevolkt gebied vooral voor de jacht bestemd. We konden verder zeer goed opschieten. Af en toe mooie jachthuizen en veel vogels in de natuur. De zwijnen lieten zich niet zien.



De gîte was een gezellig huisje min of meer in het bos. Er waren twee ezels die nog al eens van zich lieten horen Persoonlijk houd ik toch meer van gehinnik. John en Gerda de Ruyter verzorgden het eten en kwamen wat



eten voor de paarden brengen. Op de manege ging alles goed met de paarden, dat geeft rust.

In de namiddag met de auto naar Chambord gegaan. Er zijn enkele kilometers lange toegangswegen, je kunt het je bijna niet voorstellen. Het jachtslot van François 1 (spreek uit 'premier'). Gebouwd onder invloed van Leonardo da Vinci, gestart in 1519 en geëindigd zo rond 1650 door Lodewijk de XIVe . Immens groot in Renaissance stijl met een zeer bijzondere trap (een dubbele spil) in het midden van een immense kruisvormige ruimte. Dit kasteel kent alleen superlatieven: Meer dan vierhonderd kamers en driehonderd schoorstenen, een ommuurd (32 km) jachtterrein, er heeft bijna nooit iemand gewoond (slechts ca 30 jaar van de 500 dat het bijna bestaat), eigenlijk is het gewoon niet te bewonen. Te groot, te duur en niet echt goed te meubileren! Een waanzinnige ervaring. Zelf vind ik de trappartijen en het dak met de schoorstenen het mooist. Deze laatste zijn wel 10 meter hoog en geheel bewerkt. Het domein is enkele duizenden hectares groot en wordt nog steeds voor de jacht gebruikt. Om de afwatering van het gebied te verbeteren is er in de 18 eeuw een kanaal gegraven mede door Nederlandse gevangenen (hoe die daar komen is mij een raadsel gebleven) welke door allerlei ziekten

DAG 7 ETAPPE NAAR THOURY, 28 KM

Deze dag komen we vooral door de hele grote jachtdomeinen. Deels privé deels van de staat. Oneindig lange paden (ja gewoon 2,5 km rechtuit 10 meter breed). Af en toe versperringen van omgevallen bomen. Mooie vennen, wilde natuur, weinig mensen. Veel ravage van wilde zwijnen langs de wegen in de weides en de bossen. In een struikgewas zagen wij zowaar een wild zwijn, die krijg je niet zo snel te zien. De paarden hielden zich rustig. De paarden waren in hele goede conditie dus draven en galopperen hebben we gedaan en de paarden vonden het héérlijk. Dit was genieten. Lekkere lange stapperperiodes om de paarden bij te laten komen en te genieten van het weer.



Door de warmte hadden de paarden meer dorst en moesten we natuurlijk regelmatig stoppen om ze te drinken. In de namiddag volgden we een kilometer of 6 de muur van chambord hetgeen zeker niet eentonig was.

De overnachting was bij een painthorse fokker (particulier). Ze zijn helemaal vol van westernrijden en doen actief aan de wedstrijdssport mee. Zij hadden duidelijk te weinig terrein voor het aantal paarden dat ze hadden. Er werd met 13 man gegeten, een gezellige avond.



DAG 8 ETAPPE NAAR CHAMBORD EN CHEVENY, 29 KM



Bijtijds op pad om -nu te paard- naar Chambord te gaan. Vanaf ons logeeradres ligt dat op ca 8 km afstand. Wij hebben de benodigde officiële toestemming van Chambord gekregen: Acht instanties zijn op de hoogte van onze komst!

Je mag alleen bepaalde routes gebruiken en de ruiterspaden zijn onbruikbaar door een nogal moerassige bodem. Paarden zakken te diep weg. Binnen de muren mag je dus niet zoveel. Het duurde wel



even voordat wij bij het jachtslot waren maar het is toch een hele leuke ervaring zo dichtbij dat kasteel daar rondrijden. Het is toch weer een andere dimensie vanaf het paard. Al die toeristen kijken dan wel een beetje jalours!

Na Chambord een mooie route, eerst natuurlijk door de onmetelijk bossen en daarna door

Een zeer geslaagde trektocht, ook zeer geschikt om te mennen. Met wat kleine aanpassingen van overnachtingsadressen (ligging of huisvesting), nog beter te maken!

Voor alle foto's van deze tocht, kijk op:

<http://www.paardrijvakantie.com/fotos.html>

vele dorpjes, langs landhuizen, wijngebieden,



bijzonder mooi. Genoeg tijd om vanaf het paard vanalles rustig te bekijken. Hier en daar ook vervallen huizen. In een dorp een lekkere pauze gehouden en heerlijk wat fris gedronken.

In Cheveny ligt een héél mooi kasteel, geheel in tact. Jammer dat we daar geen tijd meer voor hadden



Na de paarden goed verzorgd gevoed en gedrenkt te hebben gingen we om 19.00 uur weer naar de Limousin. De paarden herken- den in het donker snel weer hun vrienden in de weide en waren erg blij weer thuis te zijn.